

תדרוך

חובה לראות:

הגדולות מן החיים, ועל מלחמת הצפון נגד הדרום ברקע, הם אבן דרך בתולדות הקולנוע. ואיפה תמי צאו עוד מישור שידמה לזוויאן לי ולקלרק גייבל?

*** **תיקונת גדולות** (נל, אנליה) — סאטירה כואבת על עידן התאצויות ופולחן הרכושנות באנגליה, מצליפה בלי רחמים כי עשירים החדשים והישנים וצופה ביאושם של מי שמנסים לשמור על מידה של אידאליזם. בימאי: מייק לי.

*** **אשתו השמינית של כחול הזקן** (דיונוף, ארצות הברית) — מוצג גם בירושלים — ניי שואין לצורך גירושין לצורך נישור איין — הכל התחיל בחצי פיז'מה וייגמר, כנראה, בלי. דיאלוגים שנונים ומגע הקסם של ארנסט לוביטש.

*** **דברים משתנים** (צ' פון, ארצות הברית) — מוצג גם בחיפה — דון אמיצ'י סנדרלר המוכן לקבל על עצמו רצח שלא ביצע, תמורת תשלום נאות, וג'ו מאנטניה כשולית גאנגסטרים שצריך להבייט כי הסנדלר יקיים את הבטחתו, בקומדיית פשע משעשעת של ריי ויד (בית ההימורים) מאמט.

*** **מיסטיק פיצה** (דיונוף, ארצות הברית) — מוצג גם בירושלים ובחיפה — תרגיל למתבגרים. שלוש נערות בעיירה קטנה, מגיישות פיצה במסעדה המקומית ומי תכננת את עתידן. חביב ושטחי. יש להניח שעוד נשמע על אנאכט

תליאביב: מלון טרמינס, מיכתב מאשה אלמונית, בגלל ה' מילחמה ההיא, מי הפליל את רונר רביץ? אשה תחת השפעה, אשה אחרת: קפה בגדר, זמנים מודרניים, חלף עם הרוח, פאדרה פאדרונה, ואז.

חיסה: פלה הכובש, אשה אחר, מי הפליל את רונר רביץ? **ירושלים:** אשה אחרת, מי הפליל את רונר רביץ?

תליאביב:

*** **מלון טרמינס** (סינסק, ארצות הברית) — סרט חובה, תעודה מרתקת בת ארבע וחצי שעות הסוקרת לא רק את מישפט קלאוס בארבי, אלא גם את כל מה שאיפשר קיום תופעה כמו בארבי בעבר ומאיים לאפשר תופעה כזאת שוב בעתיד. מבריק, מריד וסרקסטי. בימאי: מארסל אופולס.

*** **מיכתב מאשה אלמונית** (חכלה, ארצות הברית) — סרט שחור-לבן של מאכס אופולס, משנת 1938, שיכול להביא בקלות את הסרטים שנעשו 50 שנה אחריו. סיפור אהבה טוטאלי על נערה, שהתאהבה בפסנתרן פוחה, ולמרות שבילתה עימו לילה אחד של אהבה וילדה את ילדו ב' כוחות עצמה, שמרה לו אמונים במסירות, והקריבה את חייה למע

מיאור-מיאו ושנה - אהבה וספרים

שוכנעת שעכבישים קטנים מטפסים על חלציה. מישל דוויל נוטל את הסיפור שכתב ריימונד דאן ועושה ממנו מטעמים, מטייל בין רמות שונות של מציאות, שר שיריהלל לשפה הצרפתית, ובעיקר מדגיש את עוצמתה האדירה של המילה הכתובה. אהבתו לספרות מדבקת, ה' בימוי מעודן ומפוכח, אינו מותיר מקום לספק כי זהו אינו סיפור ריאליסטי. סרט מעניין, שבו חושבים בזמן הצפייה.

צבי שיסל בפעולה - וידיאוקליפ מבין

פופ תמהוני, או של צבי שיסל ודפנה ארמוני בווידיאוקליפ מבין, מוצקת אולי רק משום שזה מוסיף עוד כמה דקות לסרט, וזאת בהחלט אינה הצדקה מספקת. אשר להופעות עצמן, קשה להפתיע ולהציע דרכים חדשות לבימוי או צילום, ובמקרה זה אף אחד לא השתדל. זאת עוד הופעת פופ אחת מיני רבות להן הורגלנו. עוצמת הקול בהחלט מספקת, אבל איכות ההקלטה מספקת פחות.

צבי קורמן ואסנת עפר - הנודניקית והשמן

תוך תיאור מפורט של ההפרשות. מצחיק, לאז המכוערת ששוכנעת שהשמן ביקש לשמור אי תה ומיד מפנטזת רומאן הנכפה על השמן ה' מסכן. איזו הברקה! יוסלה מעיר כל לילה את בחירת-ליבו ומעצבן את כל העולם עם עיני עגל רומנטיות.

ייתכן שכל הטיפוסים הללו היו נחמדים, אל מלא הזילזול של עושי הסרט. הבימאי והמפיק תסריטאי גוזלים מהם כל שמץ של חינניות.

כל מילה -

סלע

נערת קריאה (דיונוף, תליאביב, צרפת) — תרגיל אינטלקטואלי מתוחכם ומשעשע, שאפשר למצוא בו גם משמעויות מר" חיקות-לכת יותר, למי שמוכן ולחפש אותן. מדובר באשה צעירה האוהבת לקרוא ספרים. לילה אחד, היא קוראת באוזני בעלה סיפור על אשה צעירה אחרת, שלא רק אוהבת לקרוא, אלא הופכת את הקריאה בקול רם ל' מיקצוע. האשה נגרלת בשופט מפרסמת מודעה ב' עיתון ומציעה את שרותיה לכל מי שמתקשה, בשל חוסר-זמן, או חוסר-עניין או כל סיבה אחרת, לקרוא בעצמו.

הצעירה הראשונה נלכדת בקסמי הסיפור על הצעירה השנייה ומזדהה עימה בכל. העלילה האמפוזית עוקבת אחרי הקריינית בביקוריה השונים אצל אנשים שונים ומשונים, החל מאלמנת גורל וכלה בשופט כדימוס. ביניהם, משתלב גם סיפור של ילדה בת 10, שאמה עסוקה מכדי לטפל בה, ושל נערה צעירה המ'

למעריצים

שרזפים

רומן אמיתי (נל, תליאביב, ישראל) — סרט פולחן לעובדי-אלילים.

מי ששבור כי אכן שלום חנוך בן אלמוות ומב' קש להשתחוות לפניו מתוך ביטול עצמי מוחלט, עשוי למצוא כאן טעם. מי שאינו כזה, יע' מוד לפני אחת הבעות היומניות והירקות יותר שהציע הקולנוע הישראלי.

עיקר הסרט הוא סידרת-הומעות של שלום חנוך ברחבי הארץ. לתוכם, שתלה הבימאית, ליהי חנוך, זוגתו של הבימאי, מראות של שכו' נות-עוני, כתבות-טלוויזיה על אינתיפאדה, היסטוריה של אוהדים חמומי-מוח, חתונה כפ' רית בגליל, מישמרות-ביטחון בכניסה למופ' עים, וחצר-מלוכה המורכבת מכל מעריציו של חנוך החולמים שול המצלמה בלי שום סיבה נראית לעין. מאיר אריאל, לדוגמה, חבר ותיק לדרך, היה זכאי לתפקיד משמעותי יותר מזה של סטאטיסט אילם, אם הוא כבר מופיע בסרט. סתמיות תרומתו של פיצו בן צור ככתב

יוסל, יש לו

מיכנסים

יוסלה, איך זה קרה (טיילת, תליאביב, ישר' אל) — קומדיה קלושה

ומגממת זו על קיבוץ בחיתולים, בשנים הרא' שונות של המדינה, נראית כמו הצגת בידור מאולתרת ולא מצחיקה.

כל חברי הקיבוץ הזה הם אמנם בוגרי פל' מ"ח, אבל הם מתנהגים כאילו לא סיימו מעולם כיתה ח'. עלילותיהם השונות מצלבות זו בזו, לכולן ריח של נפתלין ואין אף אחת המעוררת עניין חולף. לדוגמה: החרמן, שכמעט בא על סיפוקו, אבל תמיד מפספס; הנודניק; שלא נותן לישון; החתיך ושתי חתיכותיו; השמנה התב' כניית; השמן הנרגן; ההיפוכונדר ובעיות העיכול שלו; הנודניקית המכוערת; השכבנית מעיירת הפיתוח (זה כבר באמת מוגזם), ועוד דמויות מן הסוג שאינו דורש יותר משלוש מילים לתימ' צותן.

מידם בדיחות: ההיפוכונדר בחדר-האוכל מתלונן באוזני כל על השילשול שתקף אותו,

סירטי קולנוע בטלוויזיה

*** **הקיץ האחרון** (יום רביעי, 26 ביולי, 22.05) — חבורת מתבגרים של שנות ה'60, בחופשת קיץ על שפת הים, משתעשעים במישחקים מסוכנים של כוח ומרות, ממש כמו המבוגרים. פורק פרי ביום את הסרט שבו התגלתה בראשונה ברברה הרשי.

*** **האמריקאי המכוער** (יום שישי, 28 ביולי, 22.30) — אחד הניסיונות המוקדמים של הוליווד להתמודד עם הבעיות של הדיפלומטיה האמריקאית במיזרח הרוחק. ויליאם לדרר ויוג'ין ברדיי כתבו רבי-מכר שהשתמש בהרבה מאוד פרטים שאובים מן המציאות, בתוספת הנימה האנטי-קומוניסטית המוצהרת של שנות ה'60. מארלון בראנדו הוא שגריר חסר-ניסיון שזכה לתפקיד אחרי קאריירה מצליחה כמו"ל רבה-השפעה.

*** **הרי הסינארה** (יום רביעי, 2 באוגוסט, 22.05) — האמפרי בוגארט באחד משיאיו, בסרט אפל שכתב ג'ון יוס' טון וביים ראול ואלס. שודד בנקים נשלף מן הכלא למיבצע שאינו לפי רוחו. כך ידעו לעשות פעם סרטים.

גיש, ג'וליה רוברטס ולילי טיילור, וגם על הבימאי, דונלד פטרי.

*** **רומאן וזולייט** (דיונוף, צרפת, מוצג גם בירושלים) — רומאן מוזר בין איש-עסקים לבין מנקה כושת, המצילה אותו מפ' שיטת-רגל. סאטירה חברתית תמימה, אבל מבררת של קולין (שכר) שוה גברים וחיוק) סרו, עם דניאל אוטיי ופירמין רישאר.

חיפה

*** **פלה הכובש** — נמה קפה מוריה, דומרק) — בילי אוגוסט מספר על סקנרינגיה ש' איש אינו מכיר. פועלים נורווגים באים למצוא לחם בשוודיה בתחילת המאה וגאלצים לסבול השפי' לות ומורוים כדי להתקיים בלחץ. סיפור פשוט מוגש באסטיקה קולנועית מרהימה ועם משחק מעולה של מאכס פון סידוב ב' תפקיד לאסה. **עדנה פינרז**

נו. לואי ז'ורדן וג'ון פונטיין נהנים משרביט הקסום של אופולס.

*** **מי הסליל את רר' ג'ר' רביץ?** (חן, ארצות הברית) — מוצג גם בחיפה ובירושלים) — כל יצורי הוליווד המצוירים הוחרדו מי שלווים כדי לשרת את המותחן ה' מרגים את החלום האמריקאי הקולנועי בשלמותו, אין חץ בין אקול' לדימיון ויצור מצוייר אינו ממשי פחות מיצור חי. בוב הוסקינס דריא' בהתחשב בעובדה שהצלםם דריא' לוגים עם "מסך כחול", בוב זמקס נהנה מגיבוי מלא של סטיבן שפיל-ברג וממיקצונויות עילאית של צוות-מאיריים מופלא שזכאי גם זכאי לאוסקר שקיבל.

*** **חלף עם הרוח** (אורלי, ארצות הברית) — אם במיקרה לא ראיאתם, זה סרט חובה. לא חשוב מה איכותו האסתטית של המוצר, הסיפור על בת הדרום העצמאית והעקשנית ואהבותיה